

2. SUPREMO TRIBUNALE DELLA SEGNETURA APOSTOLICA – Decreto del Prefetto (Vallini) in Congresso, Revoca del provvedimento dell'Ecc.mo Vescovo nei confronti del Rev. N. (Ecc.mo Vescovo – Congregazione per il Clero) – Prot. N. 38962/06 CA [contenzioso amministrativo], 13 giugno 2008

1. D.nus. N., natus die 9 februarii 1958, per ordinationem diaconalem dioecesi X incardinatus, die 18 maii 1996 ordinationem presbyteralem recepit. Dein in variis paroeciis, non sine quibusdam difficultatibus, munere vicarii paroecialis functus est et quidem a mense iunio 2005 in paroecia Sacrae Familiae dicata. Uno mense ibi vix elapso, die dominica 24 iulii 2005 post celebrationem S. Eucharistiae vituperavit Rev.dum Diaconum, in primis cum hic post S. Communionem Sanguinem Christi ex uno in alterum vasum transfuderat. Quidam saltem fideles modum sat vehementem sese gerendi ex parte Rev.di N. videbant, sed eius verba probabilius audire non poterant. Quidquid est, Rev.dus Diaconus deinde ob cordis problemata in nosocomio receptus est.

Re ad auctoritatem dioecesanam delata, Exc.mus Episcopus statim Rev.do mandavit Parocho ut investigationem de re institueret, qua in investigatione auditus est etiam ipse Rev.dus N., qui autem de re scripto referre recusavit, fortiter asserens se recte egisse in abusu illo liturgico corrigendo. Relatione re-

cepta, Exc.mus Ordinarius ipsum Rev.dum N. ad rem audire voluit. Cum hic autem in sessione diei 6 augusti 2005 nullum signum paenitentiae dederit relate ad exaggeratum modum publice vituperandi Rev.dum Diaconum, Exc.mus Ordinarius ei decretum, antea seu die 5 augusti 2005 paratum, tradidit, statuens quod : "I hereby immediately remove Reverend N. from the Office of Parochial Vicar at Holy Family Parish.... Because he no longer holds any office involving pastoral care, all diocesan faculties are removed, and his de lege faculty to preach is hereby removed in accord with Canon 764. In addition, ...I direct Father N. to do one continuous, uninterrupted month of penance in retreat...". In documento "Directives to Father N. to accompany the decree" diei 6 augusti 2006 ei interim permittebatur selectio loci commorationis in dioecesi, atvero "with no exercise of any ministry".

2. Revocatione vel emendatione decreti frustra petita, Rev.dus N. recurrit ad Congregationem pro Clericis, quae die 20 iunii 2006 eius amotionem ab officio vicarii paroecialis eiusque correptionem probavit, non autem paenitentiam impositam una cum presbyterali coram populo vetito ministerio. Tam Exc.mus Praesul, die 12 iulii 2006, quam Rev.dus N., die 25 iulii 2006, tunc frustra ab illo Dicasterio petierunt ut respectivam partem adversam decreti diei 20 iunii 2006 revocare vel emendare vellet.

3. Dum sua ex parte Rev.dus N. die 8 septembris 2006 ad H.S.T. provocavit (prot. n. 38985/06 CA), Exc.mus Episcopus recursum, de quo in casu, die 20 eiusdem mensis apud H.S.T. interposuit. Examen autem utriusque causae dein interruptum est, cum Rev.di N. Patronus

H.S.T. primum certius fecisset de conamine pacificam solutionem controversiae inveniendi et dein de eius intentione recursui renuntiandi, atque, rebus sic stantibus, etiam Exc.mus Episcopus petisset ut examen causae suspenderetur.

Renuntiatione Rev.di N. tandem rite exhibita et ab H.S.T. admissa, Exc.mus Praesul recenter, epistola scilicet diei 7 martii 2008, instituit ut H.S.T. examen recursus ab eo interpositi reassumeret.

Re rite discussa Cl.mos partium Patronos inter et Rev.mum Promotorem Iustitiae,

SUPREMUM SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNAL

4. Praemisso quod Exc.mus Episcopus in casu illegitimam habet decisionem qua Congregatio revocavit a) "the directive that Fr. N. is to 'exercise no ministry'..." et b) "the provision that imposes a month long act of penance";

5. Attento de vetito ministerio coram populo quod Exc.mus Episcopus tenet in casu simpliciter agi de consequentia logica amotionis administrativa Rev.di N. ab officio, nam in sua dioecesi "no ministerial faculties are granted to any cleric unless he holds an ecclesiastical office which includes *cura animarum* or is legitimately exercising *cura animarum* with approval of a proper Ordinary", dum presbyteri "who exercise any munus sanctificandi in a diocese do so only as legitimately deputed to do so (c. 834, § 2) and always under the authority of the diocesan bishop (c. 835, § 2)",

et ad rem contra perspecto quod:

- Non sustinetur praesuppositum,

nam nullo modo requiritur deputatio ex parte Ordinarii ad exercendas facultates ipsa lege universali concessas;

- Presbyteri utique munus sanctificandi "sub Episcopi auctoritate" exercent (can. 835, § 2), sed eius potestas moderandi exercitium muneris sanctificandi ex parte presbyterorum haudquaquam aequari potest cum potestate illud exercitium tollendi, nisi ad normam iuris, speciatim quod attinet ad facultates ipsa lege universali concessas;

6. Cum proinde sustineatur Congregationis pro Clericis decisio, iuxta quam "the Ordinary's actions in this regard are revoked and rescinded", quidquid est de ratione motiva ab ipsa adducta;

7. Considerato de paenitentia imposita quod:

- Paenitentia canonica praevalenter servit ad substituendam poenam (cf. cann. 1312, § 3; 1324, § 1; 1343; 1344, n. 2), sed etiam imponi potest non solum in casu remissionis censurae (cf. can. 1358, § 2) vel ad poenam aggravandam (cf. cann. 1312, § 3; 1326, § 2), verum etiam in casu delicti frustrati ob rationes extra voluntatem eius, qui illud committere conatus est (cf. can. 1328, § 2);

- In doctrina incerta est interpretatio can. 1340, § 3: "Paenitentias Ordinarius pro sua prudentia addere potest poenali remedio monitionis vel correptionis". Scribit ad rem J. P. Montini: "A mio parere la soluzione della difficoltà interpretativa sta nella rilevazione che a volte i rimedi penali suppongono un delitto (certo e imputabile). In questi casi, e solo in questi, vi si può aggiungere da parte dell'Ordinario delle penitenze. Viene salvaguardata in tal modo la necessità di un delitto perché si dia penitenza" ("I rime-

di penali e le penitenze...", in *Il processo penale canonico*, ed. Z. Suchecki, Romae 2003, 75-101, vide 95). Ita quoque censet J. Sanchis: "Debe entenderse que la penitencia cánonica puede ser añadida a la amonestación o a la reprensión en aquellos casos, previstos por las normas, y sólo en ellos, en los que el remedio penal se aplica a un delito ciertamente cometido" (*Comentario exegético al Código de Derecho Canónico*, IV/1, Pamplona 1997², 388);

- Doctrina, utcumque, tenet paenitentiam canonicam semper praesupponere delictum commissum vel saltem frustratum (cf. can. 1328): cf. v.g. Montini (*art. cit.*, 95-96), Sanchis (*loc. cit.*, 387);

8. Cum, rebus sic stantibus, perdifficulus probari posse videatur Congregationem pro Clericis legem violavisse in revocanda et rescindenda decisione, qua Exc.mus Episcopus Rev.do N. paenitentiam recessus spiritalis unius mensis imposuit, nam ipse Exc.mus Praesul contendit in casu defuisse delictum canonicum et ipse nullo modo egit de delicto canonico frustrato;

Re sedulo examini subiecta in Congressu, die 13 iunii 2008 coram infra-scripto Cardinali Praefecto habito,

decrevit:

Recursum admittendum non esse et facto non admitti ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis H.S.T. Iudicibus, ob defectum fundamenti.

Pro expensis retinetur cautio in arca H.S.T. deposita. Partes suo quaeque Cl.mo Patrono congruum solvant honorarium.

Et notificetur iis quorum interest, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 13 iunii 2008.

Augustinus Card. Vallini, *Praefectus*
+ Franciscus Daneels, o.praem.,
Secretarius